من اصعد إلی الله خالص عبادته اهبط الله عز و جل إلیه افضل مصلحته

هر که عبادت خالصانه خود را به درگاه خدا فرا برد، خداوند عز و جل بهترین چیزی را که به صلاح اوست برایش فرو فرستد.

پیام تسلیت

نوای دلنشین و ملکوتی خادم‌الرضا علیه‌السلام

رئیس مجلس با صدور پیامی ضمن تسلیت درگذشت محمدعلی کریمخانی، مداح اهل بیت(ع) اظهار کرد: نوای دلنشین و ملکوتی خادم‌الرضا، مرحوم کریمخانی تا همیشه در ذهن و ضمیر محبان و شیعیان اهل بیت ثبت و ضبط خواهد شد.

محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی در پیامی درگذشت محمدعلی کریمخانی، از مداحان اهل بیت(ع) را تسلیت گفت و نوشت:

بسم‌الله الرحمن الرحیم

انا لله و انا الیه راجعون

درگذشت پیرغلام و مرثیه‌سرای اهل بیت(ع) آقای محمدعلی کریمخانی موجب تأسف و تأثر شد. نوای دلنشین و ملکوتی خادم‌الرضا(ع)، مرحوم کریمخانی تا همیشه در ذهن و ضمیر محبان و شیعیان اهل بیت(ع) ثبت و ضبط خواهد شد و باقیات صالحات ارزشمندی برای آن مرحوم خواهد بود.

اینجانب درگذشت ایشان را به ملت شریف ایران، جامعه مادحین و مرثیه‌سرایان اهل بیت(ع) و خانواده محترم آن مرحوم تسلیت می‌گویم و از خداوند متعال برای ایشان رحمت و مغفرت و برای بازماندگان صبر و اجر مسئلت دارم.

محمدباقر قالیباف

رئیس مجلس شورای اسلامی

پیام تسلیت

نواگر نغمه‌های ولایی و عاشق سالار شهیدان بود

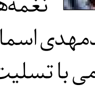

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز در پیامی، درگذشت محمدعلی کریمخانی نواگر نغمه‌های ولایی کشورمان را تسلیت گفت.

محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در پیامی با تسلیت درگذشت محمدعلی کریمخانی نواگر نغمه‌های ولایی کشورمان، نوشت:

صدای ماندگار ذاکر خوش الحان اهل بیت عصمت و طهارت که دل‌های عاشقان امام رئوف، حضرت علی بن موسی‌الرضا(ع) را به مضجع مطهر او گره می‌زد، خاموش شد و دوستدارانش را غرق در ماتم کرد.

استاد محمدعلی کریمخانی، نواگر نغمه‌های ولایی و عاشق و شیفته سالار شهیدان بود و هنر والا و صدای پرطنین خود را وقف حضرات معصومین نمود تا در روز واپسین دستگیر او باشند و در اعلی علیین پناهش دهند و چه سعادتی از این بالاتر که مردم چهره و صدای او را با امام رضا(ع) می‌شناختند و با قطعه «آمدم ای شاه پناهم بده» اشک می‌ریختند و حاجت خویش را به امام مهربان عرضه می‌کردند.

در آستانه ایام زیارتی مخصوص امام هشتم شیعیان، ضمن عرض تسلیت فقدان این ذاکر پیشکسوت و دلسوخته به عموم هموطنان، عاشقان حسینی و خانواده معزز استاد کریمخانی، از درگاه حضرت احدیت برای روح آن عزیز سفر کرده آمرزش و آرامش و برای بازماندگان محترم صبر و اجر خواستارم.

محمدعلی کریمخانی مداح اهل بیت(ع) و خواننده قطعه مشهور «آمدم ای شاه پناهم بده» شامگاه دوشنبه ۳۰ خردادماه ۱۴۰۱ در ۷۲ سالگی درگذشت.

روایت شاعر

مرحوم حبیب‌الله چایچیان

کریمخانی این شعر را عالی خواند

مرحوم حبیب‌الله چایچیان متخلص به «حسان» که در زمینه شعر آیینی سال‌های عمرش را صرف کرده بود، سراینده اشعار مشهوری چون «آمدم ای شاه پناهم بده» در مدح حضرت رضا(ع) است. او در گفت‌وگویی با فارس ماجرای سروده شدن این شعر را این‌گونه روایت می‌کند:

مادرم در آخرین لحظاتی که خدمتشان رسیدم، همیشه آن حال و هوای ارادت به چهارده معصوم را داشت و در همان حال که سکته کرده بود، دکتر را خبر کردیم. دکتر مشغول گرفتن نوار شد و وقتی خواست برود متأسفانه مادرم سکته دیگری کرد. من به دکتر آن را اعلام کردم. دکتر خطاب به من گفت: «فردی که این گونه سکته کند کمتر زنده خواهد ماند!» به هر حال دکتر راهی شد و من خدمت مادر برگشتم و به ایشان عرض کردم، شما آرزویتان چیست؟

ایشان گفت: آرزوی من این است که یک بار دیگر حضرت رضا(ع) را زیارت کنم. این نکته را هم بگویم که راه رفتن ایشان خیلی سخت بود و حال خوبی نداشت و من دو بازوی مادر را می‌گرفتم تا بتواند یواش یواش حرکت کند. با هواپیما به سمت مشهد رفتیم. نمی‌دانم در ایام تولد حضرت رضا(ع) بود یا شهادت، حرم خیلی شلوغ بود. وارد شدن به حرم هم یقیناً مشکل و حتی برای مادرم غیرممکن بود، گفتم: مادرجان! از همین جا سلام بدهی زیارت است. گفت: «ما قدیمی‌ها تا ضریح را نبوسیم، به دلمان نمی‌چسبد». گفتم: دلچسبی‌اش به این است که حضرت جواب بدهد. هرچه کردم دیدم مادر قبول نمی‌کند. خلاصه بازوی مادر را گرفته بودم و همین طور به سمت ضریح حرکت می‌کردیم؛ در همین حال دیدم حال شعر برایم فراهم شد، من تمام توجهم را به شعر و الهامی که عنایت شده بود دادم، دیدم زبان حال مادرم است نه زبان حال من! و شعر تا «تخلص» رسید. وقتی شعر به «تخلص» رسید دیدم مادرم با آن ازدحام که آدم سالم نمی‌توانست برود خودش را به ضریح رسانده بود و داشت ضریح را می‌بوسید و من هم ضریح را بوسیدم و این شعر در حقیقت زبان حال مادرم در آخرین لحظات عمرش است. یکی از خادمان اهل بیت(ع) (اشاره به مرحوم کریمخانی) که آذری‌زبان است این شعر را خوب و عالی خوانده است.

درنگ

درباره ویژگی‌های فنی موسیقایی مرحوم کریمخانی

مداحی که همه را حیرت زده کرد

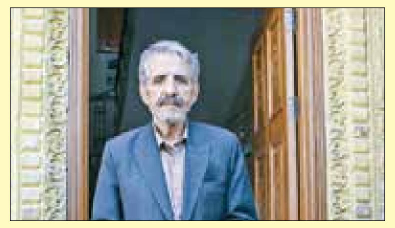

محمدعلی کریمخانی، مداح اهل بیت(ع) دارای ویژگی‌هایی است منحصر به فرد که او را در جایگاه ویژه‌ای قرار می‌دهد، تا آنجا که منتهی می‌شود به خلق شاهکاری ماندگار همچون «آمدم ای شاه پناهم بده» و تعداد قابل توجهی از دیگر اجراهایش. علیرضا سپهوند در یادداشتی در خبرگزاری فارس در این خصوص نوشت:

بی‌شک مهم‌ترین علت پرورش اینچنین مداحی که در سطح خواننده‌های حرفه‌ای موسیقی ردیف‌دستگاهی می‌خواند، وجود سطح بالای موسیقی مداحی به‌ویژه بین مناطقی از قزوین تا آذربایجان غربی و شرقی است که در خود میراثی مستقل از اجرای مراثی اهل بیت دارد که به درست‌ترین شیوه ممکن در تقابل موسیقی ایرانی با رنگ و بو و اصالت مداحی کهن این خطه به جایگاه و سبکی منحصر به فرد رسیده است.

از بسیاری اجراها و فایل‌های صوتی مداحان آذری‌زبان می‌توان به یک نقطه اشتراک در بین ایشان رسید. اول اینکه همه، مداحی را با اصول موسیقایی و در گوشه‌ها و ردیف‌های ایرانی که بیشتر از تونالیته «شور» استفاده می‌شود، اجرا می‌کنند و دوم اینکه تمام این مداح‌ها دارای وسعت صوتی بالایی بوده و بنابر سبک موصوف در کوک‌های بالا(زیر یا اوج) می‌خوانند. بدین معنی که مداحان این دیار بیشتر در محدوده نت‌های چپ کوک هستند، ضمن اینکه باید این نکته را هم یادآور شد که مرحوم کریمخانی و چند مداح سرشناس دیگر این سبک علاوه بر توانایی و اجرای غالب آثار در کوک بالا، دارای وسعت صوتی قابل ملاحظه‌ای بوده که معروف به شش دانگ یا معادل سه اکتاو است.

از ویژگی‌های مرحوم کریمخانی می‌توان به این نکته اشاره کرد که صدای او با اینکه در کوک‌های بالا با قدرت به اجرا می‌پرداخت اما دارای یک شاخصه‌ای بود که به ندرت در بین خواننده‌هایی در این سطح دیده و شنیده می‌شود و اینکه صدای وی در کوک‌های بسیار زیر و بالا «نَرو» (narrow) نمی‌شود یعنی صدا، همچنان حجم خود را حفظ می‌کند. این مسئله از این باب حائز اهمیت است که صدا هرچه به سمت نت‌های زیر می‌رود از حجمش کاسته می‌شود و ماهیچه‌های حنجره باید با انقباض هرچه بیشتر آن نت زیر را تولید کنند که همین انقباض باعث باریک شدن صدا شده و از زیبایی و صلابت آن می‌کاهد، اما در صدای مرحوم کریمخانی این «نورنس» در حداقل‌ترین حالت خود است به گونه‌ای که به‌خصوص توسط گوش‌های غیرموزیکالیته(غیر موسیقیدان) احساس و شنیده نمی‌شود.

از دیگر ویژگی‌های صدای مرحوم کریمخانی می‌توان به رنگ زیبای صدا و کوک دقیق وی اشاره کرد. تا جایی که در تمام نسخه‌های صوتی و تصویری این مداح ارزشمند اهل بیت(ع) دیده و شنیده می‌شود و حتی یک مورد ناکوکی در بین این آثار ثبت نشده است.

اثر ماندگار «آمدم ای شاه پناهم بده». با موسیقی خوب و استاندارد «آریا عظیمی‌نژاد» با بهره از آرتیکولاسیون و فضاسازی‌هایی هارمونیک توانست هرچه بیشتر جلوه درخشان خوانش و اجرای مرحوم کریمخانی را درخشان‌تر کند.

عظیمی‌نژاد در این اثر که در آواز دشتی از متعلقات دستگاه شور اجرا شده، تنظیمی فیوژن(تلفیقی) ارائه داده که در آن پدها و استرینگ سکشن‌ها به صورت بستری بر پایه نت‌های تونیک و رنگ‌آمیزی خطوط هارمونیک کنترپوئنتیک، و بهره از ساز سه‌تار ایرانی که در آن حتی به نت‌های عَرَضی مایه دشتی اشاره می‌کند تا تأکیدی باشد بر اصالت نغمگی این اثر ایرانی و همه این ترکیبات در نهایت موجب می‌شود صدای مرحوم کریمخانی آنجا که می‌گوید «آمدم ای شاه پناهم بده» به غایت جلوه‌گری و دلربایی کند.

به یاد مرحوم محمدعلی کریمخانی

آمدم ای شاه پناهم بده

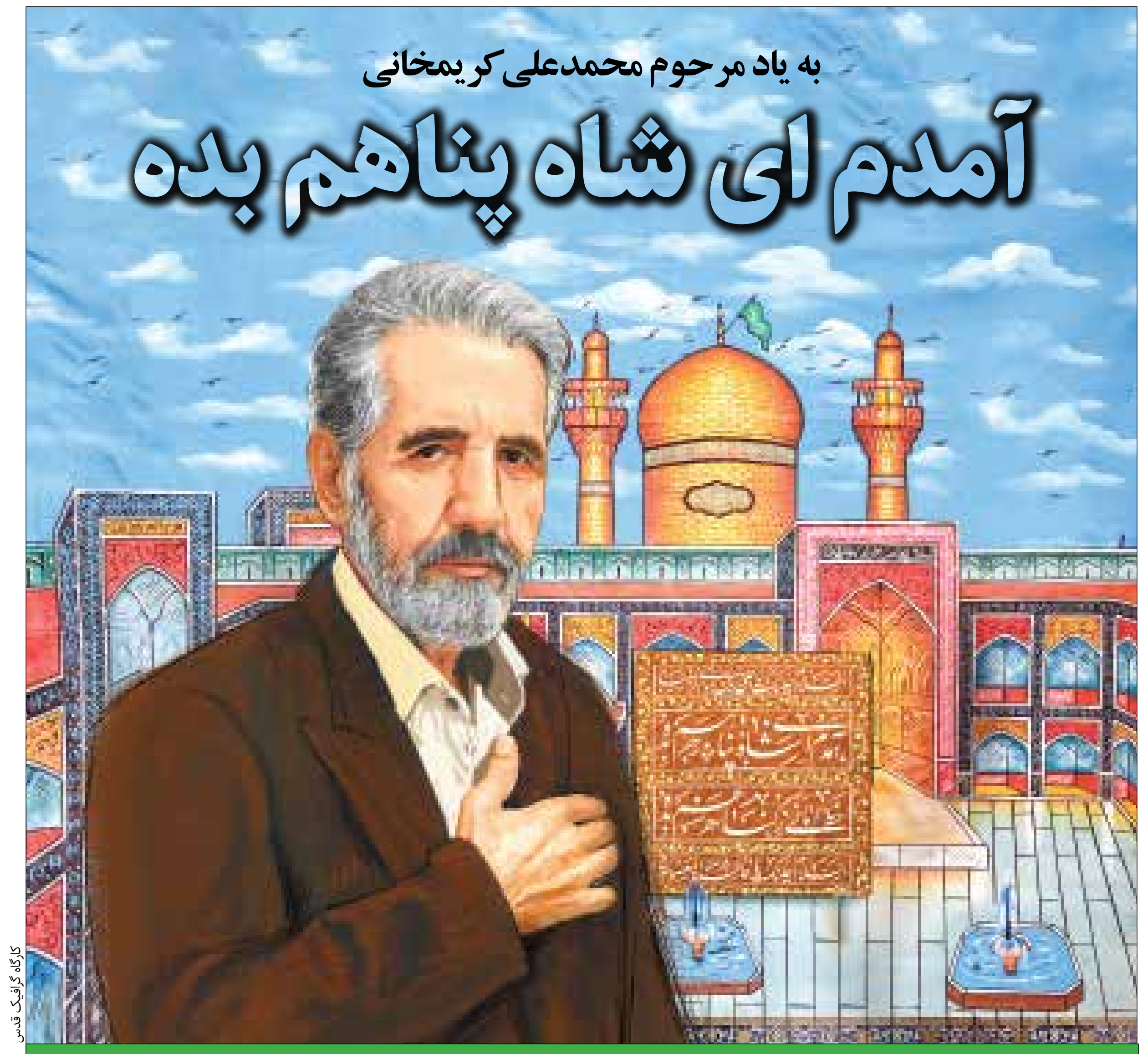

کارگاه گرافیک قدس

گزیده

آریا عظیمی‌نژاد در دلنوشته‌ای کوتاه برایش نوشت: «سکوت می‌کنم... انگار حنجره‌ام از کار افتاده... انگار صدایم را از دست داده‌ام. استاد کریمخانی به اربابش پیوست. آمده... آمده، ای شاه پناهش بده...».

مجید تربت‌زاده

همان‌طور بغض کرده، با آن لهجه شیرین، گفت: «یعنی من لایق نبودم... یک کار هم شده برای ارباب بخونم؟»...

آهنگساز ماند که چه بگوید. این چند ساعت هر چه کرده بود، قطعه «آمدم ای شاه...» آن طور که می‌خواست درنیامده بود. آن چیزی که باید بشود، نشده بود. همه توانایی و استعداد کریمخانی در «اوج‌خوانی» بود. وقتی می‌خواند، صلابت و قدرت از صدایش می‌بارید. جوری که استاد شجریان پیشتر از این‌ها در وصفش گفته بود شما وقتی می‌خوانید، بدون میکروفن، بدون بلندگو و استودیو، شیشه‌های اتاق می‌لرزد! امروز اما حال کریمخانی انگار خوب نبود. حنجره و صدا، قدرت و صلابت، همان حنجره و صدای همیشگی بود، حس و حالش اما انگار چند گام تا اوج‌خوانی کم آورده بود. شاید آن حال خیلی خیلی خوب هنوز نیامده بود سراغش. هنوز دلش آن‌قدرها که باید نشکسته بود. هنوز حال و هوای یک پناهنده، حال و هوای آهوی پناه آورده به آقا را پیدا نکرده بود. هرچه بود بالاخره دو رکعت نماز، دو استکان چای، حرف‌های عظیمی‌نژاد و مهم‌تر از همه، آن بغض، آن دلشکستگی و جمله «یعنی من لایق نبودم...» کارِ خودش را کرد. استاد وسط فکر و خیالات عظیمی‌نژاد یکباره و بی‌مقدمه گفت: دوباره بخونم... بخونم دوباره؟... آن حال خوبی که باید، آمده بود سراغش. این را از لحن و تُن صدایش می‌شد فهمید... سه... دو... یک... آریا عظیمی‌نژاد شروع به نواختن کرد و ضبط شروع شد. صدا، صدای سابق نبود... انگار از حنجره و تارهای صوتی کریمخانی بیرون نمی‌زد... انگار از اعماق وجودش، از تک تک سلول‌هایش آوایی ملکوتی می‌تراوید، در فضا پخش می‌شد، سرتاسر استودیو را طی می‌کرد و می‌ریخت روی سروصورت آریا عظیمی‌نژاد و روی تجهیزات ضبط. استاد، یک نفس تا آخر قطعه را خواند، متفاوت از دفعه‌های قبل... رساتر، زیباتر، ملکوتی‌تر و امام رضایی‌تر... آن‌قدر که عظیمی‌نژاد حتی با وجود غلط ادا کردن یکی از بندها، دلش نیامد حس و حال کریمخانی را به هم بزند و ضبط را قطع کند.

وقتی قطعه ضبط شده را برای کریمخانی پخش کردند، به «لایق وصل تو که من نیستم» که رسید، بی‌اختیار اشک‌هایش شروع به ریختن کرد. آیا واقعاً این صدا در حنجره خودش گُل کرده بود؟ آیا همه زیبایی و صلابت این صدا مال خودش بود؟ آیا این مرتبه آخر، از جایی عنایتی شده بود... کسی گوشه چشمی انداخته بود به کریمخانی و هنرمندی‌اش؟ آیا لایق این شده بود که قطعه‌ای را آن‌جور که دلش می‌خواهد برای امام رضا(ع) بخواند؟

آریا عظیمی‌نژاد بعدها در یک برنامه تلویزیونی گفت: «هیچ‌وقت... دیگه هیچ‌وقت آقای کریمخانی نتونست این قطعه رو مثل اون روز، مثل اون یک‌بار اجرا کنه...»!

■ تمام شد...

برای اغلب ما، کریمخانی فقط خلاصه می‌شود به قطعه «آمدم ای شاه...» و خیلی‌ها ممکن است خبر نداشته باشند این قطعه تنها کار هنری و دلی او نیست، هر چند دلی‌ترین و بهترین اثرش محسوب می‌شود. پس اجازه بدهید اول، داستان تولد این قطعه ماندگار امام رضایی را یک بار هم از زبان خودش بشنویم و بعد برویم سراغ بقیه ماجراها.

«این کار لطف ارباب به من، آریا و بقیه بچه‌های گروه بود. من و آریا عظیمی‌نژاد قبل این قطعه، تجربه یک کار مشترک دیگر هم داشتیم. عصری که او مرا برای این قطعه دعوت کرده بود وقتی شروع به خواندن کردم اصلاً خوب در نمی‌آمد... هر چه تلاش می‌کردم، نشد که نشد... آریا خسته شده بود و حنجره من هم گرفته بود، تلاش‌هایمان بی‌نتیجه بود. او به من گفت بیا با هم چای بخوریم. یکدفعه من خیلی دلم گرفت و قلبم شکست... با خودم گفتم سال‌هاست نوکر این خانواده‌ام اما چه شده که حالا نمی‌توانم برای امام رضا(ع) بخوانم؟ برای اینکه آرام شوم رفتیم و با آریا هر کدام دو رکعت نماز خواندیم و به حضرت(ع) متوسل شدم... آریا گفت باشد برای یک وقت دیگر. اما به او گفتم اجازه بدهد یک بار دیگر بخوانم. آریا امیدی نداشت این بار خوب در بیاید اما روی مرا زمین نینداخت. من با دل شکسته و با حنجره تقریباً بی حس و گرفته، برای آخرین بار قطعه را خواندم. آن لحظه حس می‌کردم در حرم مطهر و در محضر حضرت(ع) هستم و این اشعار را برای خودشان می‌خوانم... اصلاً یادم رفته بود در حال ضبط هستیم. آریا هم خواندن من را قطع نکرد و یک باره همه را ضبط کرد و تا آخر شعر را خواندم. جالب است من همان کلمه اول را اشتباه خوانده‌ام و به جای «آمدم»، خوانده‌ام: «آمده‌ام» ولی آریا ادامه داد و قطع نکرد... وقتی از استودیو بیرون آمدم، بغضم ترکید. آریا کاملاً مبهوت شده بود... من را بغل گرفت و گفت: تمام شد همین بود...».

■ هرچه هست لطف امام رضاست

با همه محبوبیتی که این قطعه برایش ایجاد کرد، با وجود کارهای متعددی که اجرا کرد، با سابقه طولانی در مدیحه‌خوانی و مداحی و... چند سال پیش با همان تواضعی که شاید بارها آن را در برنامه‌های مختلف تلویزیون دیده باشید گفت: «باور کنید از آن شب تا مدت‌ها حالم منقلب بود، به اشعار این قطعه فکر می‌کردم و اصلاً هم برایم مهم نبود چه برخوردی با آن می‌شود و اصلاً قرار است سرانجام این قطعه چطور شود... تا اینکه بعد مدت‌ها تلویزیون آن را پخش کرد و یکباره خیلی گل کرد. من معتقدم درباره این آهنگ هر چه هست لطف خود امام رضا(ع) بوده... همه ما فقط وسیله تولید این کار شدیم...».

درباره پیشینه و زندگی شخصی‌اش این قسمت‌ها را هم مختصراً از قول خودش بخوانید: از کودکی (حدود ۶-۵سالگی) قرآن می‌خواندم و مداحی کردم. سال‌ها هم معلم قرآن دبستان بودم و همین هم مشوق اصلی من بود برای اینکه خواندن را ادامه دهم. ۱۴ یا ۱۵ ساله بودم که برای اولین بار به حرم امام رضا(ع) مشرف شدم. آنجا به حضرت گفتم: «میشه عنایتی کنی تا مدحی بخوانم... یا اذانی بگم در حرمت... که موندگار بشه؟» خیلی زمان گذشت... خیلی سال ولی بالاخره این دعا و خواسته من مستجاب شد. دوره نوجوانی و جوانی در هر هیئت و محفلی هم که می‌خواندم، همه تشویقم می‌کردند. چند سال بعد که به تهران مهاجرت کردیم من به خواندن مدح و کرامت ائمه(ع) اهتمام بیشتری پیدا کردم. بالاخره هم به آرزوی همیشگی‌ام رسیدم.

■ متعلق به امام حسین(ع)

محرم سال ۱۳۹۱ پس از اینکه سال‌ها فعالیت مداحی و هنری را پشت سر گذاشت «آلبوم عاشورایی ساقی سرمست» را با آهنگ‌سازی آریا عظیمی‌نژاد منتشر کرد. درباره این اثر گفته است: «همیشه و از ابتدا این روال من بوده که در کارهایم، همه اصول و قوانین لازم را رعایت کنم... من تمامی قطعات این آلبوم را با در نظر گرفتن موسیقی اصیل ایران خوانده‌ام، چرا که بر این باورم موسیقی اصیل ایرانی از تعزیه به ما رسیده است و در سنت ما ریشه دارد. موسیقی، وقتی ریشه‌دار و با اصالت باشد به طور حتم برای مردم هم دلنشین خواهد بود، زیرا این نوع موسیقی، جدا از اینکه بسیار سنگین است، عامه‌پسند بوده و مورد استقبال مردم قرار می‌گیرد. من، تک‌تک این قطعات را در دستگاه‌ها و گوشه‌های مختلف ایرانی اجرا کرده‌ام تا حرفی برای گفتن داشته باشند. شاید مثلاً فکر کنید همه در دستگاه همایون یا مثلاً چهارگاه اجرا شده‌اند، ولی این‌طور نیست و به نوعی من این دستگاه‌ها را با هم ترکیب و گاهی چیزهایی را هم به آن اضافه کرده‌ام. دلیل موفقیت این آلبوم هم این است که همه قطعاتش متعلق به حضرت امام حسین(ع) است. همه ما وسیله هستیم... این عنایت ائمه و اهل‌بیت است که موجب می‌شود کاری مثل «ساقی سرمست» به موفقیتی اینچنینی می‌رسد... من از صدایم فقط در چارچوب اهل بیت(ع) استفاده می‌کنم. این‌ها همه عنایت خداوند است و خداوند ما را بازخواست می‌کند که من این صدا را به تو دادم، تو کجا مصرفش کردی؟! من دلم نمی‌خواهد به خاطر پنج روز شهرت و ثروت، حسنات را نادیده بگیرم. باید شکر خدا را به جا آورد و گشت و دید استفاده از این نعمت در کجا بهتر است، کجا سالم‌تر است و رضایت خدا در کجاست و همان جا استفاده کرد.

■ ۳ گام بالاتر

گویا سال ۱۳۹۷ در مراسم رونمایی از آلبوم «ایران من» که در تالار وحدت برگزار شد، همایون شجریان به این نکته اشاره کرده بود که آواز «من کجا، باران کجا» را براساس شیوه آوازخوانی استاد کریمخانی خوانده است. یعنی در اوج‌خوانی. با اینکه خود کریمخانی بعدها در این باره گفته بود: «آقا همایون به من لطف دارند... من اگر بخواهم تعریف از خود بکنم، درست نیست. همه چیز را خدا به ما داده است، ما در این دنیا صاحب چیزی نیستیم»... اما واقعیت این بود که قدرت در اوج‌خوانی‌اش فوق‌العاده بالا بود. قطعه «آمدم ای شاه» را هم اهل فن می‌گویند در گامی بالاتر از آنچه قرار بوده خوانده است. خودش البته در پاسخ به این سؤال که آیا به دلیل این حجم از اوج‌خوانی، حنجره‌اش آسیب ندیده است، گفته بود: «حنجره‌ام نه تنها آسیب ندیده، بلکه می‌توانم تا سه گام بالاتر را بخوانم، بدون آنکه برای حنجره و صدایم مشکلی ایجاد شود. بعضی وقت‌ها برای خودم هم قابل هضم نیست که چطور حنجره‌ام می‌تواند تا این مقدار بالاتر را یاری کند و مشکلی برایش پیش نیاید و این، فقط و فقط لطف خدا و امام هشتم است».

کریمخانی با این حجم صدا و توانایی در خواندن، سرانجام به وصلی که لایقش بود رسید و آسمانی شد. دیروز آریا عظیمی‌نژاد در دلنوشته‌ای کوتاه برایش نوشت: «سکوت می‌کنم... انگار حنجره‌ام از کار افتاده... انگار صدایم را از دست داده‌ام. استاد کریمخانی به اربابش پیوست. آمده... آمده، ای شاه پناهش بده...».

نیم نگاه

روایت مرحوم کریمخانی از نحوه خلق «آمدم ای شاه پناهم بده»

انگار پی گمشده‌ای بودیم

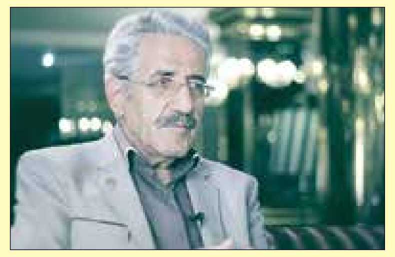

رواق دقیقاً یک‌سال پیش، یعنی اواخر خردادماه گفت‌وگویی با استاد محمدعلی کریمخانی در قدس آنلاین منتشر شد. گفت‌وگویی که در آن مرحوم کریمخانی ماجرای ساخته شدن قطعه معروفش برای امام رضا(ع) را روایت می‌کند. به بهانه درگذشت او، گزیده‌ای از روایت مرحوم کریمخانی را در این خصوص از زبان خودش از نظر می‌گذرانیم.

یک بار یکی از اقوام و آشنایان آریا عظیمی‌نژاد فوت کرده بود و محمد اصفهانی از من خواست در مجلس فوت آن مرحوم حاضر شوم و مدح و مرثیه بخوانم. من هم قبول کردم. در همان مجلس بود که با آقای عظیمی‌نژاد آشنا شدم. آن زمان گویا مؤسسه آفرینش‌های هنری آستان قدس رضوی از ایشان برای انجام برنامه و کاری دعوت کرده بود و او هم خواسته بود من هم در آن برنامه حاضر شوم و با آن‌ها همکاری کنم. این دعوت را به شوق امام رضا(ع) قبول کردم.

به دفتر عظیمی‌نژاد رفتم. خواندن قطعه شعر «آمدم ای شاه پناهم بده» را شروع کردم. حدود ساعت ۸ بود و من تا ساعت ۱۲ شب همین طور پیوسته می‌خواندم و تمرین می‌کردم تا ببینیم کدام قطعه درست و مناسب تهیه می‌شود.

شعر مربوط به مرحوم استاد حبیب‌الله چایچیان بود. این شعر را من انتخاب کرده بودم و به دفتر برده بودم تا برای امام بخوانیم. البته این نکته را در نظر داشته باشید که اگر قرار باشد برای این خاندان مطهر و اهل بیت(ع) کاری انجام دهید، باید خود آن بزرگان عنایت کنند. این درست است که ما شعر و دستگاه آواز را انتخاب و تلاش کردیم کار مناسب و درخوری تهیه شود اما من هیچ‌گاه نمی‌توانستم به اراده و تصمیم خودم بگویم این شعر را می‌خواهم بخوانم و یا حتماً این نوع سبک را اجرا کنم.

ما همین شعر را در دستگاه‌های مختلف خواندیم و کار مناسبی از کار درنیامد. در دستگاه شور هم خواندم ولی باز هم نشد. تا اینکه در نهایت به سراغ دشتی رفتیم. انتخاب دست خود امام رضا(ع) بود.

شاید حدود چهار ساعت زمان برد تا این قطعه که شامل سه بیت است، آماده شود. البته من حدود ۵ یا ۶ بیت را خواندم ولی همین سه بیت انتخاب و ماندگار شد. مدام می‌خواندیم ولی کار درستی تهیه نمی‌شد و خودمان را راضی نمی‌کرد. انگار در پی گمشده‌ای بودیم.

ناگهان حسی به من دست داد که نمی‌توانم آن لحظه را توصیف کنم. حسی غریب بود که متوجه شدم شاید اگر بار دیگر تلاش کنیم، تلاش ما به نتیجه برسد. عظیمی‌نژاد را صدا زدم. شروع کردیم. اگر به خاطر داشته باشید من ابتدای شعر گفتم «آمده‌ام» و بار دیگر برگشته‌ام و شعر را تکرار کرده‌ام که: «آمدم ای شاه...» عظیمی‌نژاد دلش نمی‌آمد همان «آمده‌ام» از ابتدای شعر را حذف کند. معتقد بود هرچند با شعر هماهنگ و جور نیست ولی تأثیری دارد که نباید نادیده گرفته شود. حس و حالی در همان خواندن آن لحظات بود که شعر را اثرگذار کرد.

این غلط است که من ادعا کنم این کار را انجام داده‌ام. اگر خود امام رضا(ع) عنایتی نداشته باشند، من که سهل است، بزرگ‌تر از من هم نخواهد توانست کاری انجام دهد و خدمتی به این آستان کند. تعیین برنامه و تصمیم‌گیری باید با خود اهل بیت(ع) باشد. چون قرار است برای خود ایشان کاری انجام دهی، خودشان باید اجازه بدهند و فرصتی برای خدمت تو فراهم کنند.

لیس شیء انکی لابلیس و جنوده من زیارة الاخوان فی الله بعضهم لبعض

هیچ چیز به اندازه دیدار برادران از یکدیگر به خاطر خدا ابلیس و سپاه او را در هم نمی‌کوبد.

پذیرش اشتراک
۰۵۱-۳۷۶۵۵۷۷۴
درخواست اشتراک صرفا با ارسال عدد ۸۸۸ به سامانه پیامک ۳۰۰۰۷۲۳۰۴
شما بر نحوه توزیع روزنامه نظارت کنید
۰۵۱-۳۷۶۸۵۰۱۱-۱۴

پذیرش آگهی در روزنامه قدس از طریق شبکه‌های اجتماعی
090 200 370 88
WWW.QUDSONLINE.IR

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک خمام
هیئت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک خمام
هیئت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی فقدان سند مالکیت

آگهی فقدان سند مالکیت